
Jednoho dne k nám náhle přijela skupina čínských a korejských vědců. Docela se jim u nás líbilo, připadali si zde jak za časů Jamese Rosse. Tak prosté podmínky na svých stanicích samozřejmě nemají. Proto nás pozvali na silvestra, na oslavy příchodu nového milénia, na jihokorejskou stanici. Chtěli nás také seznámit se životem na současných, moderních polárních stanicích. Slíbili pro nás přijet 31. prosince.

Zástupci korejské stanice nás přijeli pozvat na oslavy nového milénia.

Těšili jsme se na zpestření pobytu, ale ráno toho dne se přihnala vánice, foukal ostrý vítr a stanice nám zapadala sněhem. Vypadalo to, že se s vidinou oslav budeme muset rozloučit. Nakonec se moře odpoledne uklidnilo a přátelé pro nás skutečně přijeli.

Na jihokorejskou stanici je to asi 12 km po moři. Nasedli jsme do Zodiaků a vyrazili. Jejich kormidelník, tak dvoumetrový obr, se chtěl předvést a vedl svou loď po vlnách dost ostře. Jardovi se to zdálo poměrně nebezpečné, několikrát jsme po nárazu na větší vlnu prolétli vzduchem. Ale dorazili jsme na stanici v pořádku. Tady nás slavnostně přivítal velitel stanice a dostali jsme malé dárky.

Asi jsme působili zpuště, protože jsme dostali ručník a kartáček na zuby s pastou. Také naše první cesta hned po přivítání vedla do koupelny a místní sauny. Když už jsme vypadali docela civilizovaně, ubytovali jsme se ve vytopených kajutách. Tehdy se vytápělo za použití fosilních paliv.

Navštívili jsme kolonii tučňáků, v pozadí ledovec ostrova Nelson.